

DEN SKANDINAVISKE CANADIENSAREN.

Arg. 10.
Löp. No. 168.

WINNIPEG, NOV. 1895.

No. 11.
Löss. 5 Cts

HÄR OCH DER HOS VÄNNER I VESTERN.

Hurra för damerna och hurra tre gånger för de svenska!

En något besynnerlig början tänker visst en och hvar, men icke desto mindre på sin plats. Det har varit mitt nöje att under de gångna två månaderna besöka en större mängd af våra landsmän, som slagit upp sina bopålar i både Assiniboia och Alberta, på samma gång som jag haft anledning att titta in till flere af andra nationaliteter. Jemförelser göra sig sjelfva och de utfalla obestridligt till förmån för våra landsmanninnor, hvilkas hem alltid varit så snygga som omständigheterna medgifvit. En och annan var kyssestätt med rengöring, så att, om heunes rum för tillfället ej hade den vantiga snyggheten, hon var i full färd med att göra dem så. Till och utrymme tillåta mig ej att ingå på en noggrann beskrifning af den långa resa jag haft att företaga, men jag kan ej neka mig nöjet att återkalla flere angenäma stunder, tillbragta i de i många fall ännu anspråkslösa hemmen. Men vänta, det blir väl bättre och ett hem, om än så litet, är dock ett hem.

För att börja från början, så tänker jag nog, att min vän Alex. Stenberg ännu ej har glömt vår tripp hos isländare, bömare och ungrare. Nog var det bra förtretligt att ej få något att äta vid Dongola, då vi hade rest så länge och mor Sveas frukost hade krympt ihop så svårliga. För de oinvigde vill jag endast nämna, att mor Svea är ingen mer eller mindre än Mrs. Stenberg. Han har väl ej heller glömt, huru lång tid det tog oss att tina upp den lilla isländska tvärvigan, med hvilken vi dock till slut spelte marriage. Jag tänker nog, att han ej heller glömt att vi nära på fingor gå utan middag följande dag, därför att det ej belagde honom att ta middag i samma rum, som ett par grisar spatserade. Jag för min del tyckte, att Alex. var litet för granntyckt. Det var

just icke heller mycket bättre hos den nära på fyrkantiga eller rättare kubformiga ungrarefrun, men han hade dock hemtat så pass mod, att han kunde äta ½ dussin ägg och dricka flere koppar te, innan han tände på sin sura pipa. Emellertid, så tröttnade vi snart på de bömiska och ungerska fruarna, ty de äro med all respekt icke fullt ut så snygga som de kunde vara och skyndade så fort som möjligt tillbaka till Sveaborg. Jag tror till och med, att vi körde ikull ett par gärdsgårdar i vår ifver att hinna hem till mor Svea. Vi kunde dock ej passera mor Thekla utan gjorde henne en fransysk visit.

Mr. Stenberg har nu ett godt hem och en fru, som han kan vara stolt öfver. Många unga fruar i vestern skulle måhända ej kunna gå igenom samma hårda arbete och så glada ut som hon. Det är ett stort steg från modern syatelier till, en farm med dess mångahanda göromål. Hon har sitt hem naturligtvis i bästa ordning och har dessutom haft tid att presentera sin herre och gemål med 4 arvingar. Mr. Stenberg har gått den rätta vägen och torde nu vara bland de bästa farmarna i Nya Stockholm. Jag kunde ledsamt nog ej besöka så många, jag ville, denna gång men jag hoppas, att nästa år skall finna mig än en gång i Nya Stockholm.

Låt oss nu taga ett långt skutt till Alberta och helt ogeneradt kliva in till mor Larson, som bor ungefär 18 mil från Wetaskiwin. Vi äro ej så gamla bekanta som Mrs. Stenberg men jag vet, att jag är välkommen. "De maas komme här till enhver tid" sa Mrs. Larson och det har jag också gjort, hvarje gång jag kommit till Wetaskiwin. Jag intresserar mig särskildt för familjen Larson, emedan jag vet, i hvilka omständigheter de voro, då de flyttade till Alberta. Då de framkommo till Wetaskiwin, hade de endast 15 cents i penningar och alla kreatur i kvarantin vid Gretna. Man må tänka sig, att det var en svår tid i början, isynnerhet som familjen var stor

stone för vestra Canadas landbrukare betydelsefull seger, som borde innebära viktiga förändringar och lättnader i deras utgifter, för de mest nödvändiga artiklar, som t. ex. fotogen, redskap o. s. v. Ännu har intet försports, men Mr Laurier har beslutit sig för att följa det gamla rådet "festina lente", d. v. s., skynda långsamt, isynnerhet som många detaljer måste noga öfvervägas med hänsyn till erhållandet af de för regeringens vidmakthållande nödvändiga medlem.

Lake Dauphinjärnvägen har fullbordats så långt som ämnadt var detta år. En mängd landsökare hafva allaredan begifvit sig dit, och nästa vår väntas en allmän rusning till denna vidtberäknade del af Manitoba.

Två tje-historier.

Huru slipade pariserjtufvarne äro synes af två nedanstående historier, tagne från "Le petit Journal".

I.
För ungefär 3 månader sedan flyttade hr M. L. med sin familj ut på landet och lemnade sin väning under portvaktens uppsikt. Två dagar efter familjens bortresa infunno sig 4 män med ett stort klädskåp, som de påstodo sig hafva fått order af hr M. L. att leverera samt frågade portvakten, hvarest det skulle placeras. Den senare, ehuru något för-

han bar på bröstet. Han gick in i en första klassens kupe, slog sig ned i ett hörn och beredde sig på en ljuvlig tur. Ungefär samtidigt inkom en ung herre, klädd i elegant resko, stym, och tog plats midt emot hr M. Efter hand fylldes kupen med resande och taget sattes i gång.

Efter en stund insomnade hr M.; han drog timmerstockar, sof med knutna händer och väskan på magen. Taget gick mycket fort och tystnaden i kupen stördes endast af den gamles snarkningar. Ungefär två timmar förlöto på detta sätt.

Plösligt började den unge mannen att hosta sakt, smalog samt började tilltala sina medpassagerare. "Mina herrar", sade han med lågmäld röst, "jag ämnar med er tillåtelse spela min farbror ett litet puts, det är nemligen min farbror, som snarkar här i hörnet. Jag tänker taga hans väska, stiga af vid nästa station för att gå in i nästa kupe, hvarifrån jag genom det där lilla fönstret kan se hvad slags min han gör, då han upptäcker, att väskan är gången. Vi komma alla att få trefligt, derpå är jag säker". Alla medresande ansågo skämtet ypperligt och den unge mannen började sina operationer.

Han tog fram en pennknif, afskar remmen, tog väskan under armen, steg af vid första uppehåll samt försvann. Hr M. sof fortfarande.

Taget närmade sig Paris, då den gamle rentiern vaknade; alla hade uppmärksamheten fäst på honom och åtakliga började redan fnittra. Hr M. sträcker på sig, gäspar, gnug-

Spring Hill kolgrufvan tog eld 800 fot under jorden och brann en lång tid, försakande stora förluster. Lyckligtvis skadades ingen af arbetarne. Samma grufva har varit utsatt för flera olyckor, bland hvilka den största var i februari 1891, då 120 män och gossar dödades genom explosion.

Montreal. En storstad bankett gafs till förmån för Mr Laurier den 30 sisd. i Montreal. 855 herrar voro närvarande, bland hvilka märktes, förutom alla kabinettni-strarne, Premier Greenway af Manitoba. Mr Laurier talade öfver en timme och helsades med största entusiasm. Han uppehöll sig ganska länge vid Manitoba skolfrågan, som enligt hans utsago hade lösts på ett mycket lyckligt sätt för katolikerna mera förmånligt sätt än hvad det konservativa partiet haft för afsigt att gifva. Förste ministern åtnöjde sig med att ytterst flyktigt vidröra de katolska biskoparnes bannlysning vis-a-vis "L'electeur". Mr Greenway, som likaledes blef ytterst entusiastiskt emottagen, berömde naturligtvis Manitoba och uttalade sin glädje öfver, att skolfrågan ändtilligen var afgjord. Han förklarade sig villig att behandla katolikerna med största vänlighet och påstod sig hafva många utmärkt goda vänner bland fransmännen.

Som svar på biskoparnes bannlysning har Mr Beaugrand, utgifvare af "La patrie" uttalat sig synnerligen skarpt mot kyrkans öfvergrepp i politiskt afseende. Han ställer sin åsning och sin förmågenhet till

möttes den 4 dennes.

Toronto. Mayor Fleming återvaldes till mayor för 1897 med 1,500 rösters majoritet.

Frågan om sändingssparvagnar hafva under åtskilliga år varit på tapeten, men alltid blifvit slopad. Denna gång skola skattdragarna rösta, och utgången väntas med spänning. Frågan har starka förespråkare, men också inflytelserika fiender.

För Staternes hanker synas åtedgen vara på fallrepet. På en dag, den 4 januari, stängdes ej mindre än fem banker, nämligen tre i St Paul, en i Nora Springs, Iowa, och en i Devils Lake, N. D. Under den sista veckan hafva ej mindre än tio banker stängts.

Arbetslöse flocka i stora massor till åäderna, och den förespända förbättringen i alla grenar af industri- och penningemarknaden synes låta vänta på sig.

Svensk-amerikanska jubileumkomiten hade i fredags qväll sammanträde i Svenska Ingeniörsklubbens lokal, 439 Henry st. Resultatet af den hållna pristafingen meddelades, och hade skulptören Charles Friberg i Rockford, Ill., tillerkänts första priset för den af honom utförda modellen. En mängd i komma skrivelser upplästes, utvisande, huru intresset för saken öfverallt är i stigande. Man uttalade förhoppning om att den under insamling varande penningsumman kommer att lemna ett öfverskott, som den kostnaderna för silfverpjesen

blifvit betäckta; och i sådant fall är det kommitens afsigt att junte silfverpjesen och adressen sända öfver skottet såsom en gåfva till konung Oscars senatorium för lungsigiga. Af mötet framgick, att företaget vunnit genklang hos Amerikas svenskar och att det icke är det minsta tvifvel om att det kommer att krönas med framgång.

En New York domare yttrade sig nyligen på följande sätt till en ungersk klubb, som sökte få sina stadgar lagfästade i och för att närmare förena de ungerska emigranter, som slagit sig ned i New York: Jag motsätter mig på det bestämdaste allt, som på något sätt kan förhindra utländingar från att blifva amerikanska medborgare, samt har till syfte att uppmuntra och stärka "gamalajands" ideer. Då en man en gång lemnat sitt fädernesland, upphöra hans pligter mot det landet och hans skyldigheter tillhöra det adopterade landet medan hans kärlek för fäderneslandet endast blir en könslosak. Samma kan med största fördel tillämpas på Canada och dess invandrare.

En tullestation har upprättats i Edmonton med A. Osborne som förvaltare.

Mr Hallonqvists nyimporterade ansjovis är delikat. Hvarföre ej försöka den.

Landemån observera de ytterst billiga land, som bjudas ut af herrarn Crotty and Cross!

Woodbine Hotel i Whitewood har köpts af Mr May från Indian Head. Tillträde sker i slutet af denna månad.

En vildkatt hölls tre sektionsmåna på afstånd ungefär en timmes tid, innan de lyckades döda den, skrives från Dunmore.

W. Curran af Regina som dömdes till 5 års straffarbete vid Stony Mountain, för mordbrand har lös-släppts på grund af tekniska fel i rättegången.

Eftertyndingar af valet den 23de juni, börja göra sig kända äfven här i Winnipeg, hvarest en viss Geo Anderson befunnits skyldig att undergå ransakning för att utbröna, om han är skyldig till att ha försökt muta tjänstemännen i de olika vallokaler-na att "fixa" röstsedlarne till förmån för den konservativa kandidaten.

Canadas ungdom, är ej buskabyg om man för dümma af nioårige Reginalds Hendersons 25 mil långa utflykt för att halsa på sin farbror. Enär han gaf sig i väg utan föräldrarnes vetskap, voro de naturligtvis mycket oroliga, tills under rättelser ankommo från farbrodern.

Dubbelbröllop firades den 29 dec. i vagninspektörens vid C. P. Ry. Mr John Milles hus, i det hans eget silfverbröllop egde rum på samma gång som dotterns giftermål med Mr George Dodds från Pipestone. Många smakfulla presenter kommo paren till del, och gästjen stod högt i tak, "Canada" gratulerar.

Arbetsföreningsens butik har nu varit i verksamhet omkring en månad, ehuru den ej rönt den uppmuntran, och det understöd, som lofvades. Inventering haf fullbordats, rikenskaperna justerats och föreningen utbäder sig skandinavernas i Winnipeg och omnejd välvilliga uppmuntran. Föreningens styrelse bestå af herrar Turner, ordförande, W. A. Myhre, sekreterare samt O. Lindgren kassör.